

strijd zwaar verwond en daarna met een goed pensioen voor den dienst afgekeurd, en thans kom ik u huwen."

Daarop liet hij een schelklinkend geluid hooren en spoedig daarop kwam de assistent-resident met een paar politie-oppassers. Achmad deelde in eenige woorden het voorgevallene mede. De handlangers van den Chinees, die zijn gerechte straf had ondergaan, waren gevlucht. Jammer dat niemand hen herkend had.

De assistent-resident drukte Achmad de hand, wenschte hem geluk met zijne getrouwe Sarina en beloofde de ontmoeting met den Chinees voor Achmad in orde te maken.

Allen sloegen den weg in naar den kampong, nadat de politie-oppassers de order hadden ontvangen zorg te dragen, dat het lijk van Lim-Tioe werd weggevoerd.

Toen zij nabij den kampong kwamen werd het alarm signaal gehoord en vernam men, dat in het huis van Lim-Tioe een moord was gepleegd.

De assistent-resident spoedde zich derwaarts, vergezeld van Achmad, die Sarina wilde overhalen naar huis te gaan, waar hij haar spoedig zou opzoeken. Zij vreesde, dat er een ongeluk met haren vader had plaats gehad en deelde Achmad haar vermoeden mede, die haar met toestemming van den assistent-resident medenam.

Bijna de geheele kampong was daar saamgeschoold. Allen weken eerbiedig terug voor den assistent-resident en den net gekleeden Javaan, die een prachtig kruis op de borst droeg en Sarina, de dochter van den afgezetten kapala-kampong, aan de hand had. Daar binnen lag Pa-Achmad met een kris in de borst badende in zijn bloed en daarnaast Saridin, goed gebonden.

Uit het onmiddellijk daarop ingestelde onderzoek bleek, dat Pa-Achmad zich als de bewerker van het onheil aan Saridin had geopenbaard. Toen hij zeide „op het oogenblik wordt uwe dochter overrompeld door Lim-Tioe en hierheen gevoerd, om door hem te worden onteerd", had nog eenmaal het vaderlijk gevoel gezegevierd, de kris werd getrokken en vóór Pa-Achmad een pas kon doen, had hij het staal in de borst.

„Moord onder verzachtende omstandigheden," sprak de assistent-resident als tot zichzelf, zonder dat hij nog wist, dat Pa-Achmad de vader van den nieuwen kapala-kampong, dat Saridin de vader van Sarina was. Men deelde het hem mede.

„Morgen zal ik zien, wat er gebeuren moet. Goddank, dat we hier zijn, om grooter kwaad te verhoeden. Het recht moet zijn loop hebben en Saridin moet naar het blok 1) gebracht worden."

Spoedig werd het gerucht verspreid, dat de net gekleede Javaan niemand anders was dan Achmad. Hij was een groot en rijk man geworden en zou nog meer in aanzien stijgen.

Dit waren de ware berichten.

---

1) Inlandsche gevangenis.